

அறிவேவார் பக்கம்

ஆண்டு 09

மார்ச்சி 2004

இதழ் 1

அறிவேவார் பக்கம்

9 வது ஆண்டில் நுழைகின்றது. அறிவேவார் பக்கத்திற்கு உதவி புரியும் அனைத்து

நண்பர்களையும் நன்றிபுடன் நினைக்கின்றேன்.

ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைக் கூறும் அறிஞர்களுக்கும் நன்றிபினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நன்றிபுடன்

வரதன்

நன்றி கொல்லல்

**எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகர்க்கு. (குண 110)**

உலகினில் நல்லது கெட்டது, நன்மை தீமை, என்பது போல் பாவம் புண்ணியம் என்பதும் உண்டு. இந்தச் சொற்றொடரில் நல்லது, நன்மை என்று முதல் உச்சரிக்கப்படும் சொற்கள் எல்லோராலும் விரும்பப்படுவையாகவும் பாவம் என்பது வெறுத்து ஒதுக்கப்படும் சொல் லாகவும் அமைகின்றது. பாவம் எனும்போது கொலை, களவு, பொய் கூறுதல் போன்றவையாகும். இந்தப் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் உண்டு. இந்தப் பாவங்களுக்கு எல்லாம் மிகப் பெரிய பாவம் நன்றி கொல்வது ஆகும். மேற்கூறிய குறளில் நன்றி கொன்ற பாவத்தை தெய்வம் கூட மன்னிக்காது என வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறுகின்றார்.

புறநானூறில்

**'செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி
கில்லென அறம்பா டிறே'**

என்று கூறப்படுகின்றது.

அதாவது பசுவின் மடியை அறுத்தவனுக்கும் உய்வு உண்டு. ஆனால் நன்றி கொன்றவனுக்கு உய்வில்லை எனப் படுகிறது.

இதிலே நன்றி மறப்பது என்பது ஒன்று. நன்றி கொல்வது என்பது வேறு ஒன்று. நன்றி கொல்வதுதான் மிகப் பெரிய பாவம். உதவி செய்தவனுக்கு மேற்கொண்டு கெடுதல் செய்வதுதான் நன்றி கொல்லல். நன்றி கொன்றவன்

உய்வுபெறமாட்டான் என்பதனை கந்த புராணம் வலியுறுத்துகின்றது.

குரனுக்கு 1008 அண்டங்களையும், 108 யுகங்களையும், வஜ்ஜிர யாக்கையையும் சிவபெருமான் அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்தார். அவருடைய குமரன் முருகப்பொருமான் வந்தவுடன் அவரை வணங்கி, எம்பெருமானே! உமது தந்தையார் கொடுத்த வரத்தின் மூலமாகத்தான் நான் மகிழ்வோடு வாழ்கின்றேன் என்று நன்றி சொல்லாமல் முருகனை அழிக்க முயன்றான். ஆகவே குரனை முருகனின் வேல் அழிக்க வில்லை. அவன் கொன்ற நன்றியே அவனை அழித்துவிட்டது.

கருதிச் செய்வது- வேண்டும் என்றே தீங்கு செய்வது. திட்டம் போட்டுச் செய்வது. அப்படிச் செய்தவர்களைப் புன்தொழில் அவர்க்கு முன்புரிந்த நன்றியே கொன்றிடும். அல்லது கூற்றும் வேண்டுமோ?. அவன் கொன்ற நன்றியே அவனை அழித்துவிடும்.

முடிந்தவரை நாமும் நன்றி மறவாது வாழ்வோம். மறந்தாலும் பரவாயில்லை. செய்த நன்றியைக் கொல்லாது வாழ்வோம். நன்றியினைக் கொன்றால், அதுவே அவனை அழித்து விடும். முன்செய்தவினை மட்டுமல்ல நன்றி கொன்ற பாவமும் சேர்ந்து கொடிய வியாதி, வறுமை ஆகிய வற்றின் மூலம் எம்மை வாட்டும்.

பொய்யும் பயமும்

எமது உடலில் சொறி சிரங்கு போன்ற நோய்கள் வராமலிருக்க உடலைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். அதற்காக உடலை நீரால் கழுவினால் போதுமானது. ஒரு நாள், ஒரு வேளை மட்டும் நீராடினால் மட்டும் போதாது. தினமும் நீராடவேண்டும். சிறிய வயதிலேயே குளிர் நீரில் குளிக்க பழகிக்கொண்டால், அதற்கு அப்புறம் சளி, இருமல் உங்களைத் தீண்டாது. அதுமட்டுமல்ல குளிர் நீரில் குளிப்பதால் நரம்புகளுக்குத் தெம்பும், மனதுக்கு உற்சாகமும் ஏற்படும்.

நீங்கள் போடும் உடைகள் அழுக்காக இருந்தால், அதனைத் துவைத்துக் கொள்வது நல்லது. உடம்பைத் தேய்த்துக் குளிப்பதாலும், உடையினைத் துவைத்துக் கட்டுவதாலும் அழுக்கிலிருந்து மட்டுமல்ல சொறி, சிரங்கு போன்ற தோல் வியாதிகளிலிருந்தும் விடுபடமுடியும்.

உடல், உடை ஆகிய இரண்டிற்கும் மேலாக மனம் என்ற ஒன்று இருக்கின்றது. மனச் சுத்தம் என்பது மிகமிக இன்றியமையாததாகும். மனச் சுத்தம் இல்லாமல் உடலும், உடையும் தூய்மையாக இருந்தும் பயனில்லை. ஆனபடியால் மனதை சுத்தமாக வைத்திருக்க பழகிக்கொள்ள வேண்டும்.

நாம் செய்கின்ற தப்பு, தவறு என்பவையே மனதுக்கு ஏற்படுகின்ற அழுக்கு. நாம் செய்கிற செயல்களில் தவறு ஏற்படக்கூடாது. கெட்ட நோக்கத்துடன் செயல்கள் செய்வது கூடாது. ஆனாலும் நல்ல செயல்களைச் செய்யும்போதும் தவறுகள் ஏற்படலாம். இருந்தாலும் இதனால் பாதிப்புகள் குறைவாகவே இருக்கும். இதனை இலகுவாக நாம் சரிசெய்யலாம்.

சாதாரணமாக ஒரு தவறு செய்கிறபோது, அது மனதையே உறுத்துகிறது. உடனே இந்த அழுக்கையாரும் தெரிந்துவிடக்கூடாது என்று அதை மூடி மறைக்கத் தோன்றுகிறது. அந்தத் தவறிற்கான காரணத்தை அறிந்து அதனைத் திருத்த முயற்சிக்காமல், அந்தத் தவறை மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ளாமல் மூடவேண்டும் என்கிறபோது பொய் சொல்ல வேண்டியதாகிறது. அழுக்கைக் கழுவாமல் மூடி வைத்தால் அது நாற்றமடிக்கும். அதே போல் தவறைத் திருத்தாமல் பொய்யினால் மூடும்பொழுது அது மனதைக் கெடுக்கும்.

எதனால் தவறை மறைக்கப் பார்க்கிறோம்?. ஒன்று மற்றவர் நம்மை நல்லவர் என்று நினைக்க வேண்டும். அல்லது இன்னொருவரிடம் உள்ள பயத்தினால் மறைக்கப் பார்க்க

கிறோம்.

பெரியவர்களிடம் மதிப்பும் மரியாதையும் இருக்கவேண்டும். பயம் இருக்கக்கூடாது. பயம் உள்ளத் தூய்மையைக் கெடுக்கும். தவறு செய்தால் கூட, அதை உணர்ந்து, உள்ளபடி சொல்ல வேண்டுமே தவிர பொய்யால் மூடி மறைக்கக்கூடாது. தவறு செய்தது

போதாது என்று பொய்யும் சொன்னோம் என்பது தெரியவந்தால் மேலும் அவமானமே. உண்மையைக் கூறி தண்டனை கிடைத்தாலும் பரவாயில்லை. தவறுக்குத்தானே தண்டனை. முடிந்தவரை பொய்யை நீக்கி, பயத்தை அகற்றி வாழ்வதே சிறந்தது.

கேலியும் கிண்டலும் கெட்ட பழக்கங்கள் இவை சிறுவயதிலேயே நமக்கு வந்துவிடுகிறது. சிறு வயதில் தொடங்கும் இந்தப் பழக்கத்தை, சிலர் பெரியவர்களானதும் கைவிடுகிறார்கள். ஆனால் பலர் பெரியவர்களான பின்பும் கைவிட முடியாமல் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எனது வகுப்பில் நான் பிள்ளைகளுக்கு ஆரம்பத்தில் சொல்லிக் கொடுக்கும் விஷயங்களில் இது முக்கியமானதொன்றாகும். மற்றவர்களை எந்த விதத்திலும் கேலி செய்யாதீர்கள். கிண்டல் பண்ணாதீர்கள்.

விளையாட்டு என்பது வேறு. அவமரியாதைக்காக செய்யப்படும செயல்கள் என்பது வேறு. என்னுடைய வகுப்பில் பிள்ளைகள் சுதந்திரமாக விளையாடுவதையும் சந்தோஷமாக இருப்பதையும் அனுமதித்தாலும்,

மற்றவர்களை அவமரியாதை செய்யும் செயல்களை நான் அனுமதிப்பதில்லை. பிள்ளைகள் தங்கள் சக தோழர்களை மதிக்க வேண்டும். கிண்டலும் கேலியும் செய்து அவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையினைக் குறைக்கக்கூடாது. அவர்களை வெறுப்பதையச் செய்யக்கூடாது. அது மட்டுமல்லாமல் எமது நிலை என்ன?. எமது நிலையினைப் பார்த்து யாராவது கிண்டல், கேலி செய்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதனையும் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்தக் கிண்டல், கேலி பழக்கம் சிறுவயதிலேயே தொடங்கிவிட்டால் அதைக் கைவிடுவது மிகமிகக் கஷ்டம். ஆனபடியினால் இந்த விஷயத்தில் பிள்ளைகளை கண்டிப்பாக வளர்க்க வேண்டும். இல்லையெனில் அவர்கள் வளர்ந்தபின்பும் இந்தக் கெட்ட பழக்கத்தினை விடமாட்டார்கள்.

விதிகள்

மனிதன் நன்னெறியைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டும் என எல்லா சாஸ்திரங்களும், மதங்களும் கூறுகின்றன. ஆனாலும் மனிதன் ஏன் நன்னெறியினைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கூறவில்லை.

“கொல்லாதே”, “யாருக்கும் தீங்கு செய்யாதே”, “உன்னைப் போலவே பிறரையும் நேசி” போன்ற விதிகளை எல்லா மதங்களும் கூறுகின்றன. இவையனைத்தும் ஒழுக்கத்திற்காகவே யாயினும் அதன் அடிப்படைக் காரணத்தைக் கூறவில்லை.

“நான் ஏன் மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு செய்யக்கூடாது?”. காரணம் இல்லாத கட்டுப்பாடுகளால் திருப்தியடையாத இந்துக்கள், இவற்றின் அடிப்படையை ஆராய்ந்து அறிந்ததன் பலனாகச் சில உண்மைகளைக் கண்டார்கள். இதற்கு முன் இந்தக் கேள்விக்கு முடிவான, திருப்தியான பதில் எதுவுமே கிடைக்கவில்லை. இந்த ஆன்மா பரிபூரணமானது. எங்கும் நிறைந்தது. எனவே ஆரம்பமோ, முடிவோ இல்லாதது. ஆரம்பமோ முடிவோ இல்லாத இரண்டு நிறை பொருட்கள் இருக்கமுடியாது. ஏனெனில் ஒன்று மற்றொன்றின் நிறைவைக் குறைத்துவிடும். அல்லது அதற்கு ஒரு எல்லை அமைத்துவிடும். எனவே இந்தப் பொருள்கள் நிறைவற்றதாக முடிவுள்ளதாக ஆகிவிடும். ஒவ்வொரு தனி

ஆன்மாவும் பரமான்மாவின் இயல்பை முற்றிலும் கொண்ட, முடிவற்ற, நிறைவான ஒரு பகுதியாகும். எனவே, பிறருக்குத் தீங்கு செய்வது என்றால், நமக்கு நாமே தீங்கு செய்து கொள்வது என்பதுதான் பொருள். எல்லாவிதமான ஒழுக்க விதிகளுக்கும் அடிப்படையான இயற்கைத் தத்துவம் இதுதான்.

சூரியனை நோக்கிச் செல்லும் ஒருவன் தன்பாதையில் ஒவ்வொரு அடியிலும் புகைப்படம் எடுப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். முதல் படத்திற்கும் இரண்டாவது படத்திற்கும் எவ்வளவு வேறுபாடு இருக்கும். இன்னும் மூன்றாவது அல்லது நான்காவது படத்துடன் ஒப்பிட்டால்.....! . முதலாவது படத்திற்கும், அவன் சூரியனை அடைந்த பின் எடுத்த படத்திற்கும் எவ்வளவு வேறுபாடு இருக்கும். இருந்தாலும் இவையெல்லாம் எவ்வளவு வேறுபாட்டுடன் இருந்தாலும், எல்லாம் உண்மையாகவே சூரியனின் படங்கள் தானே. ஒவ்வொன்றும் வேறுபட்டுத் தோன்றுவதற்குக் காரணம் காலமும் இடமும் மாறியதுதானே. மிகத் தாழ்ந்தது முதல் மிக உயர்ந்தது வரை எல்லா மதங்களிலும் உண்மை இருக்கிறது என்பதனை இந்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்குக் காரணம் இந்த அறிவு தான். ஒழுக்கத்திற்கான விதிகளும் இதன் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

நியாயம் எண்ணம்

முன்னைய காலத்தைவிட தற்போது மனிதனுக்கு தப்பெண்ணம் அதிகரித்துள்ளது. தப்பெண்ணம் வருவதற்குக் காரணங்கள் பல இருந்தாலும், அதற்கு இரண்டு அம்சங்களை மட்டும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம். முதலாவதாக யார்மீதாவது பழி சுமத்த வேண்டும் என்று அலைவது, இரண்டாவதாக முன்பு இழைக்கப்பட்ட அநீதியின் நிமித்தம் மனக்கசப்புடன் சீற்றம் கொள்வது.

தப்பெண்ணம் என்ற நெருப்புப் பற்ற வைக்கப்பட்டால் அது நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் புகைந்து கொண்டே இருக்கும். உதாரணத்திற்கு முதலாம் உலகப்போரில் ஜேர்மனி படுதோல்வி அடைந்ததற்குக் காரணம் யூதர்கள் என அடால்ப் ஹிட்லர் பழி போட்டார். அதற்காக இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் யூதர்களுக்கு எதிரான அந்த நெருப்பு மீண்டும் கொளுந்துவிட்டு எரியச் செய்தார். அன்று கொல்லப்பட்ட 2000000 பேரில் அநேகர் யூதர்களாவர்.

இன்று ஏதேனும் அழிவு நிகழும் போது யார்மீதாவது பழியைப் போட வேண்டும் என்றே பலரும் அலைகிறார்கள். பெரும்பான்மையானவர்கள் சிறுபான்மையினரைப்பற்றி எப்போதும் ஏதோவொரு குற்றச்சாட்டுக்களை அடுக்கிக் கொண்டேயிருந்தால் அது

உண்மை என்பது போல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இது தப்பான எண்ணம் பிறப்பதற்கு வழிசெய்கிறது. இதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக்கூடச் சொல்லலாம். மேலை நாடுகளில் பொருளாதார சரிவினால் வேலையில்லாப் பிரச்சனை ஏற்படும்போது, அதற்கு அங்குள்ள வெளிநாட்டவர்களே காரணம் எனப் பழி சுமத்துகிறார்கள். உண்மையில் அந்த நாட்டவர்கள் செய்ய மறுக்கும் வேலைகளையே பெரும்பாலும் வெளிநாட்டவர்கள் செய்கிறபோதிலும், அவர்கள் பழி சுமத்துகிறார்கள்.

பதினோராம் நூற்றாண்டில், குடிநீரில் நஞ்சைக் கலந்து, கொள்ளை நோயினை உருவாக்கியவர்கள் யூதர்கள் என பிரான்ஸின் தென்பகுதியில் ஒரு யூதரைச் சித்திரவதை செய்து சொல்லவைத்தார்கள். அது உண்மை என எல்லோரையும் நம்ப வைத்தார்கள். இதன் காரணமாக பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, ஆகிய இடங்களில் வசித்த யூதர்கள் கொன்றொழிக்கப்பட்டார்கள். அந்தக் கொள்ளை நோய்க்கு யூதர்களும் பலியானார்கள் என்பதனை ஒரு சிலரே கவனித்தார்கள். ஆனால் அந்தக் கொள்ளை நோய்க்குக் காரணமானவை எலிகளே என்பதனை கொலையாளிகள் கண்டதாகத் தெரியவில்லை.

தப்பெண்ணம் பெரும்பாலும் கொலையில் போய் முடியாவிட்டாலும்,

அது மக்களை எலியும் பூனையுமாக ஆக்கிவிடுகிறது. உலகமயமாக்கல் என்ற கொள்கை இருந்தபோதிலும் இனப் பகைமை, இனவேறுபாடு ஆகியன உலகின் பல பாகங்களிலும் அதிகரித்து வருவதுபோல் தெரிகிறது.

இன்று அநேகர் தங்களிடம் தப் பெண்ணம் இல்லையென்று கூறுகிறார்கள். ஒருசிலர் அதனை வெளியில் காட்டாமல் இருந்தால் பாதகமில்லை என்கிறார்கள். ஆனாலும் மிகச்சிலரே தப்பெண்ணத்தை இல்லாதொழித்திருக்கிறார்கள். தப்பெண்ணம் மனதில் இருந்தால் அது மனதைப் புண்படுத்தும். அறியாமையின் காரணமாகத்தான் தப்பெண்ணம் உருவாகிறதென்றால் அதன் காரணமாகப் பகைமை பிறக்கிறது.

சார்லஸ் கேலப் என்ற பிரபல எழுத்தாளர், “சீலரை நமக்குத் தெரியாததால் அவர்களை வெறுக்கிறோம். அவர்களை வெறுப்பதால், அவர்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறோம்.”

எப்படியிருந்தாலும் தப்பெண்ணத்தை ஒருவர் வளர்க்க முடியுமாயிருந்தால் அதனைக் களைந்தெறியவும் முடியும்.

தீர விசாரிக்கும் முன்பே எடுக்கப்படும் முடிவுகள், உண்மையை அறிய வரும் போது மாற்றிக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அவை மாற்றப்படாவிட்டால், அவை தப்பெண்ணங்களாக உருவெடுக்கும். ஒவ்வொருவரையும் நாம் அறிந்துகொள்ளும் போது பெரும்பாலும் தப்பெண்ணம் இல்லாது போகின்றது. அத்தோடு நாம் செய்யும் நல்ல செயற்பாடுகளை ஒன்று சேர்ந்து செய்யும் போதுதான் நமது மனப்பான்மைகளில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. இதனால் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் அறிவதால் அவரைப்பற்றிய தப்பெண்ணத்தில் இருந்து நாம் விடுபடலாம். எம்மிடையே தப்பெண்ணம் தலைதூக்காது வாழ நாம் முயற்சிப்போமாயின் இவ் உலகில் பகைமையே இல்லாது ஒற்றுமையுடன் வாழமுடியும்.

உண்மை

மறுப்பது தீர்வல்ல.

வெற்றியையும் தோல்வியையும் வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டுவது எது என்பதனை நாம் ஒவ்வொருவரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். எமது வாழ்வினை அலைக்கழுத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த உண்மையினை நாம் அறிவது மனோதத்துவ ரீதியாக முக்கியமானதாகும்.

நாம் முழு மனிதனாக, மனம்

பக்குவப்பட்டவராக இருந்தால் மட்டும் தான் எமக்கு ஏற்படும் எந்தச் சிக்கல்களையும், நெருக்கடிகளையும் சமாளிக்க முடியும். அதுமட்டுமல்லாமல் வெற்றி, தோல்வியின் வித்தியாசத்தைக் கூட அறிந்து கொள்ளவும் முடியும். இதனை உணர்ந்து கொண்டால் எந்தச் சூழ்நிலையையும் நாம் மன அமைதியுடன் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்.

நாம் எதிர்பார்த்தபடி நமக்கு முடிவுகள் கிடைக்கும் போது வெற்றியாகவும் அதற்கு எதிரான முடிவுகள் கிடைக்கும்போது தோல்வி என்பதாகவும் நாம் நினைக்கிறோம். நமது எதிர்பார்ப்பில் ஏற்படும் தவறினை ஏற்க நாம் தயாரில்லை. அதற்குக் காரணம் நமது அறிவு குறுகியது. ஓர் எல்லைக்குட்பட்டது. எமது அறிவும், திறமையும் பற்றாக்குறையுடன் இருப்பதால் தோல்வி ஏற்படக்கூடிய சாத்தியம் எப்போதும் உண்டு. ஆனபடியால் தோல்வி ஏற்படும் போது மனம் தளர்ந்து போகாமல் அதனை பரந்த மனதுடன் சந்திக்கப் பழகவேண்டும்.

நடந்தது நடந்ததுதான். அதை நினைத்துக் வருந்துவதில் பயனில்லை. ஆனால் நாம் விரும்பினால் அதைச் சரிசெய்ய நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

விளையாட்டில் கூட இரண்டு தரப்பும் வெற்றிபெற்றுவிட முடியாது. இரண்டு தரப்பும் நன்றாக விளையாடினாலும் வெற்றி என்பது ஒரு பகுதியினர் மட்டுமே பெறக்கூடியதொன்று. முடிந்தால் அடுத்தமுறை தோல்வியடைந்தவர்கள் வெற்றிபெற முயற்சிக்கலாம்.

ஆகவேதான் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பது தீர்வல்ல. உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதால் சூழ்நிலைகள் மாறப்போவதுமில்லை. ஆகவே உண்மை நிலையினை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுவதுதான் சிறந்தவழி. அப்பொழுதுதான் வாழ்க்கையே நமக்குப் பாடமாக அமையும். தொடர்ந்து பாடங்கள் கற்பதன் மூலம் தோல்வி மனப்பான்மை மறைந்து புதுப்புது அனுபவங்கள் கிடைக்கும்.

சூழ்நிலை எப்படி இருப்பினும் அதை ஏற்று, அதற்கேற்றபடி நடப்பதுதான் சிறந்தவழி. ஆனபடியால் எமது குறுகிய எல்லைகளை பரந்த மனதுடனும், விரிந்த பார்வையுடனும் ஏற்றுக்கொண்டால் தோல்வி மனப்பான்மை உண்டாகாது. வாழ்வில் சோர்வு இருக்காது. வாழ்க்கை விரக்தி ஏற்படாது. இதனால் நாம் முழு மனிதராக வாழமுடியும். எந்த நெருக்கடிகளையும், பிரச்சனைகளையும் சந்திக்கும் மனவலிமையைப் பெறவும் முடியும்.

(நன்றி: சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி)

வாசிப்பதால் மன்தன் பூரணமடைகிறான்

எமக்கு வாசிப்பதற்குரிய சந்தர்ப்பங்கள் மிகக்குறைவு. கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலும் பெரிய பெரிய புத்தகங்களைப் படிப்பதற்குரிய நேரமும் பொறுமையும் வாய்ப்புல்லலை. இதில் அவ்வப்போது படித்த விடயங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் படிப்பவைகளுள்ளும் பிறருக்குப் பயன்படும் நல்ல விடயங்கள் இருப்பின் அவற்றை அறிவோர் பக்கத்திற்கு அனுப்பி வையுங்கள். மற்றவர்களுக்கும் அவை பயன்பட்டுமே.

தொடர்புகளுக்கு:

N. Varatharajah, 132 Rue des Fourches, 45500 Gien. FRANCE.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்